



"Heydər Əliyev Allahın Azərbaycana lütfüdür"

"Heydər Əliyev Allahın Azərbaycanı lütfüdür" deyənlər haqlıdır.

Qədirşünas əksəriyyət belə düşünür.

Bu, emosiyalardan irəli gələn bir deyim, adi bəlağət, obrazlı ifadə deyil.

İlahi yozumu, sosial-siyasi bəraəti olan səlis bir məntiqdir.

Və qeyd-şərtsiz bu məntiqin arxasında milli mücadilə tariximizin həlledici kəsimi - Heydər Əliyevin bioqrafiyası dayanır.

Təsadüfi deyil ki, Azərbaycan xalqının təsəvvüründə və inancında, sanki Heydər Əliyev Azərbaycandan ayrılıb heç vaxt heç yerə getməyib.

Və O, heç yerə getmir.

Xalqın düşüncə fazasında (və orbitində) O, yalnız həmişə haradansa qayıdır, haradansa gəlir.

Moskvadan Bakıya gəlir...

Naxçıvana gəlir...

Naxçıvandan Bakıya gəlir...

Həmişə də eyni qalib görkəmdə və statusda: lider kimi, xilaskar kimi, qurtuluşçu kimi...

Həmişə də dar macalda, xalqın çətin və ağır günlərində.

Və həmişə də təyyarə ilə... göydən gəlir...

Onun 1969-cu ildə MK-nın birinci katibi seçilməsini də xalq özünəməxsusluqla qavrayar.

Ona həvalə olunan vəzifəni təyinat yox, Heydər Əliyevin birinci dəfə hakimiyyətə gəlişi, milli liderin təqdimatı kimi dərk edir və dəyərləndirir. Və yanılmır.

Heydər Əliyev gəlir və sovet liderləri haqqında formalaşmış bütün stereotipləri alt-üst edir.

Liderlik anlayışına milli məzmun gətirir...

1990-cı il iyulun 20-də Moskvadan Bakıya gəlir.

Başı və vicdanı ləkəli Qorbaçov hakimiyyətinin repressiyalarına, yaratdığı süni əngəllərə baxmayaraq.

Bakıdan Naxçıvana gəlir...

Naxçıvanı xilas edir.

Naxçıvan Azərbaycanın xilaskarını qoruyur.

Onun Bakıya labüd qayıdışının qarşısını almaq üçün nələr, nələr edilmir.

Hətta Naxçıvanın statusunu ləğv etmək istəyənlər də tapılır.

Heç nə işə yaramır...

25 il əvvəl Onu Naxçıvandan Bakıya gətirmək üçün təyyarəni kim göndərmişdi?

Tarixin hökmü, prezidentin qərarı, yoxsa Allahın işiydi?...

Müzakirə açmağın yeri yox.

1993-cü il iyunun 9-da Heydər Əliyev Naxçıvandan Bakıya gəlir.

Yenə həmişəki kim təyyarə ilə və göydən...

Onilliklərin, yüzilliklərin sınağından çıxmış prinsiplər, normalar var.

Xalq o şəxsə ikinci dəfə inanır ki, o, bir dəfə onun ümidlərini doğruldub.

Onda xalq təkə Naxçıvan Ali Məclisinin sədrini yox, həm də 70-ci illərdən tanıdığı və güvəndi-

yi, əfsanəvi və əfsanəvi olduğu qədar də gerçək Heydər Əliyevi hakimiyyətə dəvət edirdi.

Soyuducular zavodunun direktorunu (Ölkənin 1-ci postunda da Mütəllibov mahiyyətə zavod direktoru olaraq qalırdı) hakimiyyətdən devirən əski əlyazmalar mütəxəssisi, şərqşünas müəllim özü də bir zavod direktorunun qarşısında aciz qalmışdı.

Yun zavodunun direktoru Hüseyinov hakimiyyəti yun kimi dərindən keçirib, əlçim-əlçim yelə verirdi.

Hakimiyyət təyinatı üzrə yonlənənmirsə (topundan-tüfəngindən, ordusundan, polisindən asılı olmayaraq), gec-tez çıxılmaza dirənir.

1982-ci ildən sonra naşı və yad əllərə düşmüş hakimiyyəti öz Sahibinə qaytarmağın zamanı yetişmişdi...

Heydər Əliyevin hakimiyyətə ikinci qayıdışı siyasətçilər üçün unikal dərslik vəsaitidir.

Öyrənmək və nəticə çıxarmaq gərək.

İndiki müxaliflər hakimiyyəti 1993-cü ildə Heydər Əliyevə necə və hansı halda təhvil verdiklərini unudublarımı?

Yeni texnologiyalar sənayeçilərə məişət tullantılarını təkrar emala cəlb etmək imkanı verir.

Bəs siyasətdə necə? Alınarmı?

Çıxdaş liderlərin yenidən siyasi dövrüyyəyə daxil edilməsi mümkünmü?

Hibrid üsullar aranır, fəndlər axtarılır.

İnanandırıcı görünmür.

Xalq ona bir dəfə siyasi böhran, tragik məqamlar yaşatmış adamları niyə yenidən başına çıxarmağı xəyal etsin ki...

Xalq - damdan yıxılmayıb!

Onun yaddaşı yerindədir...

Xalqın yaddaşında Heydər Əliyevin daha bir möhtəşəm gəlişi var:

2003-cü ilin dekabrında O, Klivlenddən Bakıya qayıdırdı...

Əbədiyyətə qovuşmaq üçün.

Xalq, yenə onu həmişəki kimi ayaq üstə, fəxarətlə, sayğı duruşu ilə qarşılayırdı.

Milli birliyin və diriliyin simvolu kimi.

Bu da onun sonuncu qayıdışı deyildi...

Zaman-zaman Əliyev fenomeninin silsilə qayıdışları gerçəkləşir və gerçəkləşəcək.

İşıqlı, canlı xatirələrlə, ustad dərsləriylə, sadıq və səmimi silahdaşları ilə.

İlham Əliyevin timsalında yenidən qayıtdığı kimi.

Dostlarımızdan biri, millət vəkilisi Zahid Oruc İlham Əliyevi 56 yaşlı Heydər Əliyevə bənzədir.

Məncə, İlham Əliyev özünün siyasi təkmini və mükəmməl ədəb-ərkanını ilə daha çox 95 yaşlı müdrik və ağısaqqal Heydər Əliyevə oxşayır...

(15.06.18)

525.az

